

3

březen 2017

ROČNÍK XXVII. 1 DIECÉZE ČESKÉ BUDĚJOVICE

setkání

Foto: Gabriela Nováková, Člověk a víra.

4. diecézní ministrantský florbalový turnaj Tábor-Klokoty, 24.-25. února 2017

OBSAH

Z biskupských diářů	3
Poslední den Jana z Pomuku	4
Kurz Alfa v Sedlici	7

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Prožívání masopustní a postní doby ve vikariátu Jindřichův Hradec	8
Tradiční karneval pro děti	8
4. diecézní ministrantský florbalový turnaj ...	9

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Díky Nadaci Agrofertjsme vám blíží!	10
Přínos Tříkrálové sbírky přesahuje vybranou částku	10
Letos se na charitním plese v Milevsku tančilo po dvacáté	11

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Ještě k Národnímu týdnu manželství	11
DCR připravuje a doporučuje	12

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA

Křížová cesta T. Velzela pro malé misionáře	12
Dopis z Keni	12
Postní misijní kalendář pro děti	12
Setkání vedoucích misijních klubek	12
Narozeniny Misijního klubka	12
Misijní koláč	12
Únorové Misijní klubko Klokoty	13
Uprchlíky tábor v Srbsku - přednáška S. Fidelis Jakšičové	13

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Reflexe celostátního fóra mládeže	14
Závěr Diecézního fóra mládeže	14

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Konec masopustu	16
Personalie	17
Karmelitánské nakladatelství	17
Radio Proglas	18
Paulínky	18

Příští číslo

vyjde 18. 4. 2017.
Uzávěrka je 7. 4. 2017.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství Spolek sv. Jana Neumanna - spolek v likvidaci v Č. Budějovicích.

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Redakce: Mgr. Petra Lisková

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Slovo Boží je dar. Druhý člověk je dar.

(Poselství papeže Františka
k postní době 2017)

(...) Půst je příznivou dobou pro to, aby se zintenzivnil duchovní život prostřednictvím posvátných prostředků, které nám církev nabízí: půst, modlitba a almužna. V základě toho všeho spočívá Boží slovo, k jehož vytrvalejšímu poslechu a meditaci jsme v tomto období zváni. Zvláště bych se chtěl pozastavit u podobnosti o boháči a Lazarovi (...).

1. Druhý člověk je darem

Podobenství začíná tím, že představuje dvě hlavní osoby, avšak pouze chudás je popsán podrobněji: nachází se v zoufalé situaci a nemá sílu se z ní dostat; leží u boháčových dveří a jí drobty, které spadnou z jeho stolu, po celém těle má rány a přicházejí psi, aby mu je lízali. Je to pochmurný obraz poníženého a pokořeného člověka. (...) Správný vztah s lidmi spočívá v tom, že s vděčností uznáváme jejich hodnotu. Ani chudás u boháčových dveří není obtížnou překážkou, ale představuje apel k obrácení a změně života. První výzvou, kterou nám toto podobenství předkládá, je otevřít dveře svého srdce druhému člověku, protože každý člověk je darem, ať už je to náš soused nebo neznámý chudák. (...)

2. Hřích nás oslepuje

Podobenství je nesmlouvavé ve způsobu, jímž ukazuje rozporuplnou situaci, ve které se nachází boháč. Jeho hojnost se odráží v šatech, jaké si obléká, a v jejich v přehnaném přepychu. (...) Apoštol Pavel říká, že „kořenem všeho zla je láska k penězům“. Ta je hlavním motivem korupce a zdrojem závisti, hádek a podezírání. Peníze nás nakonec mohou ovládat a stát se tyranským idolem. Místo toho, aby se nám peníze staly nástrojem služby pro konání dobra a vytváření solidarity s druhými, mohou nás i celý svět zotročovat logikou sobectví, jež nenechává prostor lásce a je překážkou pro mír. Podobenství nám také ukazuje, že boháčova nenasytlost ho vede k marnivosti. Jeho osobnost se realizuje v okázalosti a v tom, že předvádí druhým, co si může dovolit. (...)

3. Slovo je darem

Evangelium o boháči a chudém Lazarovi nám pomáhá, abychom se dobře připravili na blížící

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

Mons. Vlastimil Kročil

25. 3. České Budějovice – katedrála: Slavnost Zvěstování Páně; udělení služby lektora (17.00)

28. 3. Hradešice: Vikariátní konference vikariátu Sušice-Nepomuk (9.30)

8. 4. České Budějovice: Diecézní setkání mládeže

9. 4. České Budějovice – katedrála: Květná neděle; svěcení ratolestí a průvod od kaple Smrtných úzkostí Páně, poté mše sv. (9.00)

13. 4. České Budějovice – katedrála: Zelený čtvrtek; Misa chrismatis (9.30); mše sv. na památku Večeře Páně (17.00)

14. 4. České Budějovice – katedrála: Veliký pátek; bohoslužba na památku Umučení Páně (17.00)

15. 4. České Budějovice – katedrála: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně; velikonoční vigilie (20.00)

16. 4. České Budějovice – katedrála: Neděle Zmrtvýchvstání Páně; mše sv. (9.00).

Mons. Pavel Posád

12.-20. 3. Izrael: Pouť do Svaté země

21. 3. Kájov: Vikariátní konference

23. 3. Formační setkání vdov Čech a Moravy (10.00)

Praha, AKS: Setkání s bohoslovci (17.30)

24.-26. 3. Rajnochovice: Rekolekce pro mládež

29.-30. 3. Ostrava: Zasedání Sekce pro mládež ČBK

7.-8. 4. České Budějovice: Diecézní setkání mládeže

Údaje jsou podle stavu k 8. 3. 2017, pozdější změny nejsou vyloučeny.

cí se Velikonoce. (...) Boháč i chudák umírají a hlavní část podobenství se odehrává na onom světě. Obě postavy najednou objevují, že „*nic jsme si přece na svět nepřinesli a nic si z něho také nemůžeme odnést*“ (...) Tím vystupuje na povrch boháčův pravý problém: kořenem jeho zla je to, že nenaslouchal Božímu slovu; to ho dovedlo až tam, že už nemiloval Boha, a tedy pohrdal bližním. (...)

Z poselství papeže Františka k postní době 2017.

Úhrada časopisu Setkání

Vážení odběratelé,

náklady na tisk jednoho čísla Setkání činily v loňském roce 20 Kč, předpokládáme, že letos to bude podobné.

Prosíme tedy čtenáře, aby přispěli na náklady (na tisk a poštovné) formou daru pro diecézi na účet českobudějovického Biskupství u Sberbank cz, a.s.: 4120000636/6800, variabilní symbol 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Farnosti, které časopis odebírají, uhradí jeho odběr v rámci celkových odvodů na biskupství.

Poslední den Jana z Pomuku

Snad o žádném českém knězi a také právníku nebylo popsáno takové množství papíru - a o žádném se nevedly a nevedou takové spory - jako o absolventu pražské teologické a právnické fakulty, doktoru dekretů univerzity v Padově, veřejném notáři, žateckém arcijáhnu, vyšehradském kanovníku, generálním vikáři pražské arcidiecéze a konečně o českém národním světci Janovi z Pomuku, patronu naší diecéze. A také žádný z nich nikdy nedosáhl a pravděpodobně ani v budoucnu nedosáhne jeho popularity. I když je celý případ Jana z Pomuku po faktografické, teologické, antropologické a historické stránce poměrně podrobně zpracován, neustále poutá pozornost. Snad nejvýznamnější český historik prof. Josef Pekař ve svých Třech kapitolách o sv. Janu Nepomuckém, upozornil, „že tu jde opravdu o mučedníka, jenž ve službě své církve utrpěl od brutální světské moci hroznou smrt... ze všech našich českých svatých utrpěl smrt nejhroznější“.

Prolog

Bylo vždy - a dosud je - velmi lákavé zúžit „svatojanskou otázku“ pouze na známý spor mezi králem Václavem IV. a arcibiskupem Janem z Jenštejna ve věci stvrzení volby kladrubského opata, či dokonce na libivý, později jezuiti upřednostňovaný aspekt zpozděného tajemství. Ale tak tomu není. Arcibiskup, jak známo, byl zpočátku královým oblíbencem, vítaným společníkem při lovu a dalších zábavách. Byl královým kancléřem, který Václava IV. doprovázel na jeho cestách do Říše. Vysoce vzdělaný, talentovaný teolog a básník nemohl nepoznat a zřejmě i citlivě vnímal rozpory a nedostatky Václavovy vlády. Jeho vystupování a roli umocňovala také změna osobnosti, ke které u arcibiskupa došlo po prodělané nemoci v roce 1380. Z veselého, inteligentního preláta-dvořana se stává asketický duchovní sahající po mystických praktikách, nekompromisní obhájce církve, svého úřadu a svých práv.

Celá záležitost byla ještě umocněna tím, že Jan z Jenštejna bez ohledu na krále začal prosazovat vlastní zahraniční politiku, ovlivněnou tehdy existujícím papežským schizmatem. A právě tato okolnost byla pro římského a českého krále velmi nebezpečná, neboť nahraovala Václavovým kritikům doma i v Říši. Cílem králových úředníků a jeho milců se proto stala postupná izolace - v jejich očích - impulsivního, nežádoucího preláta a konečně pak jeho úplné odstranění z arcibiskupského stolce.

Těchto akcí se Jan z Pomuku neúčastnil. Po skončení studia na právnické fakultě v Praze v roce 1381 je prohlášen bakalářem práv. O rok později se s ním setkáváme v Padově, kde 17. října 1387 dosáhl doktorátu. Stal se doktorem dekretů, jak zněl jeho tehdejší titul. Do Prahy se vrátil v době, která se vyznačovala vysokým stupněm sociálního napětí. V listopadu 1387 byl ustanoven královským podkomořím Zikmund Huler z Orlíka, který měl společně s dvorským soudím spravovat královská města a rozhodovat na městském soudu.

Prvním opatřením nového podkomořího bylo vydání královského nálezu o omezení odvolacího práva. Toto čistě účelové rozhodnutí skrytě směřovalo k útoku na arcibiskupa a nebývalým způsobem zasahovalo do jeho práv. Arcibiskup uvedené rozhodnutí krále neuznal a odvolal se k papeži do Říma. Nešlo o nic jiného, než že ze strany státní moci a správy přestala být uznávána imunita kle-

Socha sv. Jana Nepomuckého v Bechyni.

Foto Jiří Černý

riků, kteří podle církevního práva a závěrů pražské synody z roku 1349 byli vyňati z působnosti civilních soudů a podléhali pouze soudní pravomoci arcibiskupa a jeho soudních úředníků.

Generálním vikářem

Dva roky po svém návratu z Padovy byl Jan z Pomuku jmenován generálním vikářem a současně v září 1389 dostává i vyšehradskou kanovníckou prebendu. Jeho pravomoci generálního vikáře, upravené kanonickým právem, byly značně rozsáhlé. Úřadovat začíná v době, kdy jsou na pořadu dne stále častější konflikty mezi králem a jeho úředníky na straně jedné a Janem z Jenštejna a jeho kurií na straně druhé. Konflikty kulminují během 2. poloviny roku 1392, kdy arcibiskup předává královské radě oficiální stížnost. Neustálé výtky ze strany arcibiskupa, jeho kritika vztahu mezi státem a církví či povinnosti krále jako ochránce církve apod. chápe Václav IV. jako skrytý útok na svou osobu. Protože záležitosti nebyly řešeny, uchyluje se arcibiskup k tomu jedinému, co mu zbývalo - k církevním trestům. Na jeho příkaz vydali generální vikář Jan z Pomuku a arcibiskupský oficiál Mikuláš Puchník na podkomořího Zikmunda Hulera „půhon“ - předvolání

před arcibiskupský soud. Sebevědomý Huler odpověděl, že půhonu vyhoví, ale dostaví se v průvodu 200 kopiníků. Nato arcibiskup uvalil na Hulera církevní klatbu.

Počátkem roku 1393, na základě buly papeže Bonifáce IX., mělo být v Čechách a v zemích, které náležely k Českému království, vyhlášeno Milostivé léto, pro středověkého člověka opravdu zvláštní, posvátná událost. Václav IV. se svými rádci hodlal této mimořádné příležitosti využít a rozhodl se požádat v jeho rámci papeže o zřízení dalšího - třetího biskupství v Čechách. Za zdroj financí pro novou diecézi měly sloužit statky benediktinského kladrubského kláštera. Je velice pravděpodobné, že nové biskupství chystal pro svého rádce Václava Králíka z Buřenic, který byl nejen vynikajícím diplomatem, ale především oblíbencem římské kurie. Čekalo se vlastně jenom na okamžik, až zemře starý kladrubský opat Racek. Stalo se však něco, s čím ani král ani jeho okolí nepočítali. Po smrti opata Racka kladrubští benediktini, poslušni svých regulí, přikročili k volbě, o které byl informován arcibiskup; král však nikoli. Volba proběhla 7. března 1393 a konvent zvolil kandidáta z vlastního středu - benediktinského řeholníka Olena. Nikdo neprotestoval a generální vikář dostal arcibiskupův pokyn, aby volbu potvrdil. Jan z Pomuku tak učinil před svědky tři dny po volbě, 10. března 1393. Král byl zatím na svém hradě Žebráku a s největší pravděpodobností tak bleskovou akci arcibiskupa a jeho okolí nepředpokládal ani v nejmenším. Jeho reakce byla příznačná. Upadl do nekontrolovatelného výbuchu vzteku, který v té době byl pro něho charakteristický v situacích, kdy se setkal s neúspěchem. Podle dochovaných pramenů víme, že před vyhlášením Milostivého léta, tedy v pátek 14. března 1393, byl Jan z Pomuku v Praze a normálně úřadoval. Zřejmě v té době se do arcibiskupova dvora, konkrétně k jeho nejvyšším úředníkům Janovi z Pomuku a oficiálu Mikuláši Puchníkovi, donesly zprávy o situaci v králově okolí a o jeho pohledu na věc. Král se měl dokonce před svými rádci vyjádřit, že je dá utopit. Oba vysocí církevní hodnostáři si uvědomili, že jsou v bezprostředním ohrožení života a pravděpodobně během soboty 15. března 1393 prchli za arcibiskupem, který byl na svém hradě v Roudnici. Už ze samotného faktu jejich „útěku“ vyplývá možnost reálné obavy z obvinění ze zločinu, který tehdejší právo trestalo smrtí, tedy velezrady.

Pokračování na 5. straně.

Pokračování ze 4. strany.

Nebyli jediní, kdo za arcibiskupem dorazil toho dne do Roudnice. Později se tam objevili i někteří členové královské rady, kteří snad přijeli ve snaze přemluvit arcibiskupa k návratu do Prahy, aby byl přítomen zahájení Milostivého léta a dohodl se s králem na odstranění sporných otázek. O roudnickém jednání nemáme žádné přímé zprávy. Víme ovšem, že se arcibiskup, s ohledem na královo jednání, právem obával obvinění z velezrady a tím i o život svůj a svých úředníků. Víme také, že Jan z Pomuku a Mikuláš Puchník radili arcibiskupovi, aby s králem jednal. Za návrat do Prahy se přimlouval údajně i arcibiskupův hofmistr Něpr z Roupova. Náзор tohoto dvořana, který mohl mít svou osobou blízko k některým lidem z králova okolí, ale i ke králi samotnému, se stal pro návrat do Prahy rozhodující. Stalo se tak ovšem za podmínky, že k jednání mezi králem a arcibiskupem dojde na neutrálním území johanitské jurisdikce, v sídle komendy johanitského řádu u kostela Panny Marie pod řetězem „konce mosta“, kde platilo tzv. pražské právo postranní a zde se proto mohl arcibiskup se svým doprovodem cítit bezpečně. Místo vyhovovalo i králi, protože generálním převorem johanitů v Praze byl v letech 1391–1397 Markolt z Vrutice, jeden z Václavových oblíbenců.

Pokus o smír

Z dalšího sledu událostí vyplývá, že arcibiskup, zřejmě ve snaze prokázat dobrou vůli, vyjel v úterý 18. března 1393 ráno z Roudnice směrem na Prahu a rozhodl se vyčkat králova stanoviska k podmínce místa jednání v obci Kyje, která náležela arcibiskupovi a měla opevněný kostel. Do Kyjí za arcibiskupem dorazila později královská delegace, jejíž členové se zaručili svým slovem, že král se s arcibiskupem rád setká a má zájem na nalezení smíru. Na druhé straně byl ovšem arcibiskupovi doručen německy psaný list od krále, jehož obsah pravděpodobně králi poslové neznali a který mohl být pro arcibiskupa a jeho doprovod posledním vážným varováním. Cituji zde jeho přibližný český překlad: „Ty arcibiskupe, vrať mi můj hrad Roudnický a jiné mé hrady a klid se mi z mé země české! Pakli se oť pokusíš proti mně nebo mým lidem, nechám Tě utopit, aby byl konečně pokoj. Přijed' do Prahy!“ Zůstává otázkou, zda se Jan z Jenštejna s obsahem tohoto listu svěřil svým lidem...

V úterý 18. března 1393 přijel arcibiskup se svým doprovodem z Kyjí do Prahy. Vrátil se do svého sídla, které tehdy bylo na Malé Straně, v prostoru ohraničeném dnešní Mosteckou a Josefskou ulicí. Spolu s ním se vrátili i hlavní aktéři pozdějších tragických událostí, Jan z Pomuku, Mikuláš Puchník, Něpr z Roupova a míšeňský probošt Václav Knobloch. Celý následující den, tedy 19. března

1393, probíhala mezi královými zmocněnci a arcibiskupovými úředníky poměrně složitá jednání, jejichž výsledkem měla být smlouva mezi králem a arcibiskupem, řešící sporné záležitosti. K těmto jednáním docházelo na Hradčanech, v prostorách svatovítské kapituly, v její kapitulní síni, za aktivní účasti některých kanovníků, zejména jejího děkana a vynikajícího právníka Bohuslava z Krňova. Podle závěrů jednání měla být smlouva podepsána na společném, již v Roudnici dohodnutém setkání krále s arcibiskupem v prostorách komendy johanitského řádu 20. března 1393.

Poslední den

Ve čtvrtek 20. března 1393 v dopoledních hodinách uvítal v prostorách johanitské komendy u Panny Marie pod řetězem převor Markolt z Vrutice arcibiskupa Jana z Jenštejna s jeho doprovodem, v němž byli generální vikář Jan z Pomuku, oficiál pražského arcibiskupství Mikuláš Puchník, míšeňský probošt Václav Knobloch a arcibiskupův hofmistr Něpr z Roupova. O průběhu jednání jsme poměrně podrobně informováni ze dvou žalob, které poslal Jan z Jenštejna do Říma. Král přišel na jednání v doprovodu svých rádců, mezi kterými pravděpodobně nechyběl ani podkomoří Zikmund Huler. K čemu došlo po příchodu krále, to můžeme pouze odvodit a rekonstruovat z pozdějších událostí. Většina autorů se domnívá, že arcibiskup uvítal zřejmě krále nevhodnými slovy, namířenými proti špatným rádcům, což stačilo, aby impulzivní král prohlásil vše, co bylo dohodnuto, za zrušené. Vyčetl arcibiskupovi, že zasahuje do práv královské komory ve věci židů, kteří spadají do výlučné kompetence krále, že kritizuje jeho vládu, že exkomunikuje z církve jeho úředníky, prohlašuje je za kacíře a obviňuje z hlásání bludů.

Nepomohlo ani sebezpořehování arcibiskupa, který před králem poklekl, ani pokus Něpra z Roupova krále zadržet. Král další jednání

Sousoší sv. Jana Nepomuckého v Rožmitále na Šumavě. Foto Jiří Černý

jednoznačně odmítl, přičemž začal údajně vyhrožovat jednotlivcům z arcibiskupova doprovodu utopením. Zřejmě již venku před johanitskou komendou král rozkázal svým ozbrojencům, aby z arcibiskupova doprovodu zadrželi Jana z Pomuku, Mikuláše Puchníka, Václava Knobloch a Něpra z Roupova. Měli být odvedeni na Hrad do kapitulní síně, kde se měla sejít svatovítská kapitula a kde král hodlal objasnit, kdo z arcibiskupových úředníků měl největší podíl na sporných událostech. Arcibiskup se mezitím vrátil do svého sídla a později opustil Prahu.

V době Jana z Pomuku tvořila kapitula u sv. Víta poradní sbor arcibiskupův a jeho senát. Tehdy platné církevní právo dekretální vázalo těsněji biskupa na poradu s kapitulou a votum kanovníků mělo rozhodující vliv na platnost biskupova právního úkonu. Biskup byl povinen jednat „cum consensu capituli“. A právě této skutečnosti si byl Václav IV., který patřil mezi nejinformovanější a nejvzdělanější vládců své doby, velmi dobře vědom. Proto také přikázal odvést zatčené preláty do kapitulní síně. Bohužel se nikde nedochoval ani náznak toho, o č králi při jednání v kapitulní síni šlo. Pravděpodobně se jednalo především o stížnost Jana z Jenštejna, kterou arcibiskup předal počátkem října 1392 královské radě. Ve 13 bodech zde poukazoval na příkoří a protizákonné skutky, kterých se dopouštěla státní moc proti církvi. Současně vinil krále, že zanedbává své povinnosti ochránce víry a církve. Pravděpodobně se mělo také vyjasnit, zda byla kapitula dotazována k volbě kladrubského opata. Zdá se, jakoby někdo z králova okolí zastával názor, že v případě absence stanoviska kapituly bude rozhodnutí učiněné arcibiskupovými úředníky neplatné. Jménem kapituly komunikoval s králem její

Pokračování na 6. straně.

Pokračování z 5. strany.

děkan Bohuslav z Krňova. Ten se zřejmě dostal s králem do ostré diskuse, když se mu snažil marně vysvětlit, že ve věci stvrzení volby opata není povinností arcibiskupa žádat o souhlas kapitulu. Brilantní právník, kterým Bohuslav z Krňova bezpochyby byl, mu patrně vytkl jeho jednání a řekl mu, že podle „privilegia fori“ nemá právo, přestože je král, zatknout, vyslýchat nebo soudit představitele kléru. Pravděpodobně mu v této souvislosti připomněl i platná Statuta Ernesti, která stvrdil Václavův otec císař Karel IV. Král, když slyšel to, co slyšet nechtěl, patrně dostal opět jeden ze svých záchvatů vzteku a při diskusi s Bohuslavem z Krňova jej udeřil jilcem svého mečíku do hlavy, až mu vytryskla krev. Když setkání na Hradě v kapitulní síni skončilo pro královskou stranu fiaskem, byli zatčení preláti odvedeni na Staroměstskou radnici, aby byli podřízeni jurisdikci městského práva, podle něho vyslýcháni a souzeni. Snad to byla iniciativa podkomořího Zikmunda Hulera, který věcnou a místní příslušnost církevního práva neuznával a který měl s odsuzováním kleriků v Praze bohaté zkušenosti. Podle pravidel tehdejšího trestního řízení, které zpracoval kdysi Zikmund Winter, měl zatýkáci právo městský rychtář, který ovšem nesměl zatýkat osoby šlechtické a obecně kněze. Lze předpokládat, že Jan z Pomuku, Mikuláš Puchník a Václav Knobloch byli odevzdáni městskému právu na příkaz krále, tlumočeného podkomořím. Z čeho přesně byli obviněni, nevíme.

Protože začátkem a základem tehdejšího trestního procesu byla žaloba - a současně platila zásada, nebylo-li žalobce, nebylo soudce -, zůstává otázkou, kdo v tomto procesu byl žalobcem. Asi těžko přímo král, spíše v jeho zastoupení podkomoří, který měl ostatně v působnosti královská města. V inkriminovaném případě, kde bylo více žalovaných a žalobce si nebyl jist, „kdo je hlavní strůjce“, mělo být na ně „puštěno právo“. Když chyběli svědci, nastoupilo právo útrpné.

Na pražské Staroměstské radnici nebyla mučirna. Nacházela se na Staroměstské rychtě, která stála na rohu dnešního Můstku a Rytířské ulice, v místech současné Hygienické stanice hl. m. Prahy. Sem byli přivedeni všichni tři obvinění a čekalo se, až se dostaví král. Tady je třeba poznamenat, že k mučení, jak píše Winter, „scházeli se páni počtem hojným... jakoby divadlo bylo, a při trápení popíjeli víno a pivo a pojídali krmě...“. V archívech našich měst se dochovaly účty „za víno a pivo při trápení“. A o tom, že se přítomní konšelé-soudci často při trápení opili, vypovídají archívy bezpečně. Nejinak tomu bylo asi i v našem případě.

Po příchodu krále bylo nejprve přikročeno k výsledku míšeňského probošta Knoblocha. Byl již na mučidlech, když někdo z přítomných zakročil v jeho prospěch, protože

Socha sv. Jana Nepomuckého u kostela Sv. Rodiny v Českých Budějovicích. Foto Jiří Černý.

od mučení bylo na poslední chvíli upuštěno. Pak byl na řadě Mikuláš Puchník, který byl natažen na skřípec, „štosován“ a byly mu kladeny otázky. Zcela podle tehdejšího trestního řádu, „jestliže se nesezná, tehdy má pálen býti v jeden bok, tak aby znamenitý pryskýř měl, a potom opět má tázán býti“. Jestliže opět nemluví, pak má pálení pokračovat na druhém boku. Pravidlem bylo, že pak byl mučený sňat a ve výsledku mělo být pokračováno druhý den stejným způsobem. Pálení se provádělo silnou svící nebo svazkem svící, ne nějakou „pochodní“, jak se někdy uvádí. Dochovaly se totiž opět účty za provazy a svíčky „pro candelis ad torturam...“, za provazy na skřípec ke štosování a za svíčky k pálení. Podle pozdějších záznamů se zdá, že Mikuláše Puchníka „kat šetřil“. Je to zřejmě i z toho, že již čtvrtý den po svém zatčení a mučení byl Mikuláš Puchník v úřadě.

Na závěr si nechali Jana z Pomuku. Bylo to celkem logické. Jan byl „alter ego“ arcibiskupa, byl vykonavatelem jeho vůle a byl to nakonec on, kdo podepsal – schválil – volbu kladrubského opata. Jan z Pomuku byl ovšem mj. i vynikajícím právníkem, který získal ceněný titul doktora dekretů na zahraniční, velmi prestižní padovské univerzitě. I z toho můžeme logicky usuzovat, že koncipoval pro svého arcibiskupa nejzávažnější materiály, mj. pravděpodobně stížnost na poměry v Českém království, kterou Jan z Jenštejna předložil počátkem října 1392 královské radě. O průběhu vlastního mučení, které Jan z Jenštejna označil ve své relaci do Říma příhodným termínem „martirizati“, se dochovalo, kromě Jenštejnových sdělení, značné množství přímých zpráv, přes mnohá svědectví pozdější. Je prokázáno, že se mučení zúčastnil Václav IV. osobně. Vzpomeňme,

jak uhořel jilcem svého mečíku Bohuslava z Krňova. Podobně se zachoval i u Jana z Pomuku, který byl „právu útrpnému“ podroben zcela. Jako právník se určitě snažil svým „soudcům“ oponovat. Upozornil je zřejmě na skutečnost, že jim nepřisluší soudit kleriky pro jakékoli záležitosti trestněprávní. Jinak, cituji „... soudce světský přestupuje hranice své moci a bude stížen vyloučením z církve...“. A polemizoval i s přítomným králem, kterému měl podle Ondřeje z Řezna a jeho „Kroniky papežů a císařů římských“ říct do očí, že je špatný král a jen ten je hoden jména krále, kdo dobře vládne. U dalších otázek se odvolal zřejmě na zachování kněžského tajemství, slib poslušnosti církvi a... mlčel.

Výzkum pozůstatků provedený antropologickým oddělením Národního muzea v Praze pod vedením Emanuela Vlčka potvrdil v Janově případě kruté mučení. Vyslovený závěr Vlčkovy komise vcelku odpovídá informacím z dochovaných a shora uvedených relací Jana z Jenštejna, Ludolfa Zaháňského nebo pozdějších sdělení. Jan z Pomuku po skončení mučení ještě žil. Oba jeho společníci Mikuláš Puchník a Václav Knobloch byli údajně donuceni podepsat prohlášení, že neřeknou nic o svém zatčení a mučení. Zmučený, polomrtvý generální vikář byl svázán do kozelce a s roubíkem – dřevěnou hruškou – v ústech vložen do pytle a vláčen ulicemi až na Karlův most. Pravděpodobně zemřel cestou. Do Vltavy bylo vhozeno 20. března 1393 v 9 hodin večer již mrtvé tělo.

Závěr

Tragický konec Jana z Pomuku předznamenává složitá sociálněpolitická situace v tehdejších Čechách, umocněná výraznými osobnostmi hlavních protagonistů, totiž Václava IV. a Jana z Jenštejna. Václav IV. a jeho nejbližší okolí byli vedeni při výkonu panovnické moci zásadou, kdy je panovník chápán jako pán světa a co se mu zalíbí, má platnost zákona. Ve vztahu k církvi bylo jejich jediným cílem přetvořit ji v „instrumentum regni“. V této souvislosti jakékoli pokusy o samostatné rozhodování a samostatné přístupy mimo rámec panovnickovy vůle jsou chápány jako zločin urážky majestátu, tedy velezrada. Jestliže arcibiskup Jan z Jenštejna při svém nekompromisním citění obhajoval práva církve, stvrzená pro českou provincii církevními regionálními sněmy, musel se logicky dostat do neřešitelného konfliktu se státní – panovnickou mocí. Příčinou sporu mezi králem a arcibiskupem nebyla pouze volba kladrubského opata, ale dlouhodobý kompetenční spor o církevní imunity a působnost církevního práva u nás, a to navíc v období papežského schizmatu. Zajetí Jana z Pomuku, Mikuláše Puchníka a Václava Knoblocha a jejich odevzdání městskému právu bylo ze strany

Pokračování na 7. straně.

Kurz ALFA v Sedlici

Od ledna do března letošního roku se konal již podruhé v Sedlici kurz ALFA.

Co je to kurz ALFA? Jedná se o sérii přednáškových večerů, kde se účastníci zamýšlejí nad základními otázkami křesťanské víry. Každé setkání začíná společným jídlem, pokračuje přednáškou na dané téma a po přednášce se účastníci rozdělí do skupinek, kde mohou v přátelském prostředí hovořit o všem, co je k danému tématu zajímavé. Témata jednotlivých večerů jsou formulována otázkou, která vybízí k přemýšlení. Například: Jde v životě o víc? Kdo je Ježíš? Proč a jak se modlit? Proč a jak číst Bibli? Jak nás Bůh vede? Uzdravuje Bůh i dnes? Jak mohu prožít zbytek života co nejlépe? Proč a jak mluvit s druhými o víře? A co církev?

Kurzy ALFA vznikly v 80. letech minulého století v Londýně v prostředí anglikánské církve jako forma evangelizace, jejímž cílem je představit hledajícím živého Ježíše Krista. Kurz se začal rychle šířit po celém křesťanském světě. Alfy se již zúčastnilo přes 29 milionů lidí ve 169 zemích světa. Byla přeložena do 112 světových jazyků. V České republice první kurz konal v roce 1998.

V Sedlici probíhal letos kurz ALFA v zasedací místnosti Městského úřadu každý týden vždy v neděli od 17 do 19 hodin. Výjezdní celodenní setkání

Pokračování z 6. strany.

královské moci flagrantním porušením tehdy platného práva. Svatojanská legenda tak, jak vykrystalizovala v období baroka, je krásná a časem nabyla na objemu. Historická pravda je někdy mnohem syrovější, ale také vznešenější než jakékoli legendy. Václav IV. nařídil Jana z Pomuku popravit utopením; ne odklidit, jak se dosud většinou domníváme, ale zcela regulérně popravit. Už to, že byl svázán do kozelce s roubíkem v ústech a vložen do pytle, tedy tehdejší obvyklý způsob popravy duchovních osob, tomu odpovídá. Kdyby jej chtěli odklidit, měli dost jiných možností, než zmučeného kněze házet uprostřed hlavního města, na nejrušnější městské spojnici, do Vltavy. Historie ukazuje Jana z Pomuku, svatého Jana Nepomuckého, ne jako člověka, který se „dne 20. března ocitl v nesprávnou chvíli sice na správné straně, ale na špatném místě“, ale jako hluboce věřícího kněze, vědomého si své kněžské přísahy a povinností svěřených mu vysokým církevním úřadem, poslušného až k smrti a také tak stojícího na straně práva, spravedlnosti a pravdy, o které byl z hloubi duše přesvědčen. A jako takový je i dnes, v moderní době, pro nás příkladem.

Jan Kotous

na téma působení Ducha Svatého se uskutečnilo v sobotu 18. února v klášteře sester Congregatio Jesu ve Štěkni. Organizační tým byl složen z farníků z Blatné, Zábok a Sedlice a z uvedených míst také přijížděli účastníci kurzu. Průměrně se na jednom setkání sešlo 17 zájemců. I když je kurz ALFA určen primárně pro lidi, kteří dosud neměli možnost se s křesťanstvím seznámit, navštěvuje a oceňuje ho i řada pravidelných návštěvníků nedělních bohoslužeb.

Uvádíme několik odpovědí účastníků na otázku: Co mi dal kurz ALFA?

Začala jsem více číst Bibli.

Moje modlitba je nyní soustředěnější.

Více se doma společně modlíme.

Setkala jsem se Duchem svatým.

Kurz mi pomohl v tom, že nyní dokážu o Pánu Bohu mluvit před známými a přáteli.

Z každé přednášky si chci něco vzít, chci se zlepšit.

Poznala jsem prožívání víry jiných lidí, což je hodně obohacující.

Více informací o kurzech ALFA můžete získat na www.kurzylfa.cz.

za tým ALFA Ludmila a František Jirsovi

Obec Doudleby, kronikář obce
a soubor Doudleban
srdečně zvou na

JARNÍ POUŤ V DOUDLEBECH,

kteří se koná na „Černou“ neděli
2. dubna 2017.

Poutní mši sv. celebruje
Mons. Václav Habart,
zpěvem ji doprovodí
Doudlebský pěvecký sbor.

PROGRAM

10.00-17.00 Národopisná výstava
„Čtvero ročních období v lidové tradici Doudlebska“. *Předměty, fotografie a pečivo jihočeského lidového roku (budova obecního úřadu)*
11.15 Poutní mše sv., celebruje Mons. Václav Habart, zazpívá Doudlebský pěvecký sbor
15.00 „Doudlebská kuchyně během roku“. Beseda o lidové stravě na Doudlebsku v minulosti, spojená s poslechem nahrávek pamětníků z Doudleb a okolí
(zasedací místnost obecního úřadu)

Římskokatolická farnost
Strakonice-Podsrp
srdečně zve na

TRADIČNÍ POUŤ K PANNĚ MARIÍ BOLESTNÉ NA PODSRPU

„Hle, tvůj syn – hle, tvá matka“

na Bolestný pátek 7. dubna 2017.

Je možné se zúčastnit procesí,
které vyjde na Podsrp v 8.00
od hřbitovního kostela sv. Václava.

PROGRAM:

8.30 Svátost smíření
9.00 Modlitba růžence
9.30 Mše sv. – P. Dominik Ettler, novokněz,
Udílění novokněžského požehnání
11.00 Mše sv. – P. Martin Brácha, novokněz
15-16.45 Výstav Nejsvětější svátosti; možnost svátosti smíření; svátostné požehnání
17.00 Křížová cesta
17.30 Mše svatá

Prožívání masopustní a postní doby ve vikariátu Jindřichův Hradec

Měsíc únor je navenek sice poklidný a nic se v přírodě nemění, zato v našem vikariátu došlo k dalším změnám. Tou největší je zvýšení počtu kněží, takže při vikariátní konferenci v Jindřichově Hradci na konci ledna bylo kolem oltáře sedm kněží a jeden jáhen.

První únorovou neděli byli farníci při mši sv. v Českých Velenicích svědky pěkné slavnosti, kdy otec Tomáš Vyhnálek z kongregace misionářů oblátů Neposkvrněného početí Panny Marie přebíral farnosti od P. Martina Bětuňáka a zároveň byl uveden do farnosti vikářem P. Ivo Prokopem.

Předjarní období patří masopustu, plesům a karnevalům. Farních plesů i karnevalů jsme měli hned několik. Za Jindřichův Hradec se s námi podělila Eva Hejdová: „Na masopustní neděli 26. 2. 2017 proběhl v naší farní kavárniče Karneval pro nejmenší. Máme tam trochu stísněné prostory, takže když se nás sešlo kolem 30, bylo plno. Masky byly krásné a nápadité. Soutěžili jsme v různých disciplínách: lovení rybiček, házení kroužků na cíl, stavění Babylónské věže... apod. Samozřejmě soutěžili i dospělí. Také jsme udělili ceny za nejhezčí, nejvtipnější, nejpracnější, nestrašidelnější a nejroztomilejší masku. Ceny udělila porota složená z babičky Marušky, babičky Libušky a P. Jožky. Celé odpoledne jsme si báječně užili a spokojeni jsme odcházeli domů. Těšíme se zase příště.“

Od masopustu je skok k půstu a koblíhy a zabíjačky pochopitelně vystřídá popelec, postní kasičky a suchý chléb. Aby dětem i dospělým neunikl smysl postní doby, byla v neděli 5. března pro děti připravena duchovní obnova v Třeboni. Mši sv. zaměřenou na děti doprovodil dětský hudební sbor pod vedením paní učitelky Anny Zábranské a paní Eriky Suchanové. Po mši sv. předaly maminky dětem postní duchovní program „Postní cesta z Třeboně do Jeruzaléma“. Následovala křížová cesta a po ní program ve farním sále – společný oběd, prezentace o postní době a Velikonocích a výtvarná dílna, při které děti tvořily obrázky o tom, jak prožívají Velikonoce.

Některé maminky se s námi podělily o to, jak spolu s dětmi nedělní den ve farnosti prožily a co je oslovilo.

Gábina M.: „Obnova byla velmi pěkná, křížová cesta dobře připravená jak pro děti, tak dospělé. Přednáška Martiny Fürstové o podstatě Velikonoc byla velmi zajímavá a srozumitelná i pro děti, doplněná prezentací s obrázky i textovým komentářem. Děti namalovaly krásné obrázky k Velikonocům.“

Mirka Ch.: „Nejvíce mě oslovila prezentace Velikonoc a návaznost na mši sv. zaměřenou pro děti. Kdyby to bylo jindy, nebylo by to takové.“

Alžběta R.: „Jonáše nejvíce potěšil výborný oběd a pestrý výběr buchet. Líbilo se mu, že přednáška byla doplněna mnoha fotografiemi

přímo z míst velikonočních událostí.“

Petra B.: „Nejvíce se líbila výtvarná dílna se Simonkou. Líbilo se to i mně, mamince. Děti v klidu kreslily a výtvary jsou krásné! Díky za vaši práci!“

Petra R.: „Líbilo se mi setkání dětí, které mohly společně prožít neděli. Do malování se zapojily i ty, které to moc nebaví, ale nedalo jim to a nakonec malovaly dva obrázky. Musely přemýšlet, jak vypadal hrob, jak vypadaly stromy, jak namalovat Pána Ježíše... Dozvěděly se zase něco víc o postní době a Velikonocích. Rodiče měli příležitost se sejit a popoví-

dat si, když právě děti tvořily. Moc děkujeme!“

Helena H.: „Mně se to líbilo moc, větším dětem také. Naše mladší děti moc nerozuměly katechezi. Byla asi pro větší. Malování mělo úspěch. Nádherné obrázky!“

Jedna z účastnic: „Myslím si, že křížová cesta měla být kratší a víc přizpůsobena dětem. Např. vložit otázku k přemýšlení ‚Jak se cítila Panna Maria?‘“

Obrázky si budeme moci prohlédnout při velikonoční výstavě v klášteře v Českých Budějovicích. Požehnanou postní dobu vám přeji

katechetky Bohunka a Iva

Tradiční farní karneval pro děti

V neděli 12. února 2017 odpoledne se konal v pelhřimovském sále Na Myslivně tradiční farní karneval pro děti a jejich rodiny, tentokrát v duchu večerníčkovém.

V 15 hod. se začaly scházet do krásně vyzdo-

beného sálu nejrůznější večerníčkové postavy. Mohli jste se zde potkat s Machem a Šebestovou, dokonce i s jejich věrným čtyřnohým přítelem Jonatanem, s králíky z klobouku Bobem

Pokračování na 9. straně.

Pokračování z 8. strany.

a Bobkem. Dále do sálu přitahčily i krásné princezny a víly, Bílá paní, Šípková Růženka, přiletěl i motýl Emanuel s Makovou panenkou, včelka Mája, včelí medvídkové s Pučmelounem a Kvapníkem. Na karneval zavítal i Rumcajs, Spejbl, Mánička, Sněhurka, Štáfík, Kocour v botách, Kosí bratři, Káťa a Škubánek, Křemílek a Vochomůrka, Rákosníček, pařez z Krakonošova revíru, čarodějnice, Pipi dlouhá punčocha, Ája hledala Maxipsa Fíka, přiběhla i kočka a myš, Večerníček přijel svým autíčkem... zkrátka, jedna maska byla krásnější než druhá, skoro se nedalo spočítat to množství krásných večerníčkových postav - nakonec jsme napočítali více než sto masek. Náš karneval obohatila jako každý rok svým divadlem rodina Poláckových s přáteli, kteří si letos připravili dva krátké příběhy včelích medvídků - „Bonbónový“ a „Medový“, které nás všechny rozesmály a mile pobavily. Samozřejmě nechyběla ani hudba k tanci, měli jsme živou kapelu, která pro nás zahrála nejednu pohádkovou písničku - kapela SisterBand z Horní Cerekve se stylově dostavila převlečená za Šmouly. A nechyběly ani soutěže či

hodnocení masek v nejrůznějších kategoriích, které měla na starosti tajná porota, hromadné foto všech masek a jednotlivci i rodiny mohly navštívit náš oblíbený fotokoutek, aby měli foto na památku.

Poděkování patří všem, kteří ochotně pomá-

hali s výzdobou, organizací a plynulým průběhem, s občerstvením i následným úklidem sálu; sdružení myslivců za poskytnuté prostory pro karneval a dospělým i dětem za hojnou účast a nápaditost kostýmů, většinou vlastní výroby. Těšíme se zase za rok. -hp-

Diecézní katechetické středisko ve spolupráci se spolkem Most - České Budějovice vás co nejsrdečněji zve na

POSTNÍ VEČER CHVAL A DÍKŮ

31. března 2017 v 19.00 v českobudějovickém kostele Sv. Rodiny začne mši sv. a bude pokračovat chválami od kapely DS band. V programu je také tichá adorace, možnost svátosti smíření a duchovního rozhovoru.

POSTNÍ REKOLEKCI PRO ŽENY

(pro muže se rekolekce uskutečnila již 11. 3. 2017 - pozn. DKS), která bude v sobotu 1. dubna 2017 v klášteře Obětování Panny Marie v Českých Budějovicích. Rekolekci povede PhDr. Mgr. Jan Samohýl, Th.D.

VÝSTAVA „VELIKONOCE OČIMA DĚTÍ“

Po celé diecézi probíhají rekolekce pro děti, při nichž malují obrázky spojené s velikonočními událostmi. Záměrem je, aby návštěvníci výstavy skrze tyto obrázky mohli vidět Velikonoce, které vycházejí z křesťanských tradic. Proto děti malují pouze události Svatého týdne. Výstava bude přístupná veřejnosti od 9. 4. do 21. 4. 2017 v klášterní chodbě Obětování Panny Marie. V neděli 9. 4. 2017 od 16.00 se koná slavnostní vernisáž s aktivitami a překvapeními pro děti.

4. diecézní ministrantský florbalový turnaj Tábor-Klokoty, 24.-25. února 2017

V sobotu 25. února 2017 se konal již 4. ročník diecézního ministrantského turnaje ve florbalu v ZŠ Zborovská v Táboře.

Ministranti přijeli do Tábora již v pátek večer. Ubytování byli v tábořských rodinách, v poutním domě Emauzy na Klokotech a byl pro ně připraven kulturní i duchovní program.

Sobotní turnaj začínal v 7.00 společnou modlitbou. Hrál se ve dvou sportovních halách. V první hale hrály proti sobě týmy složené z mladších hráčů; ve druhé se utkaly týmy starších. Každý zápas trval 10 minut a hrálo se až do půl třetí odpoledne. Rozhodčí Mgr. Pavel Kaška hodnotí průběh turnaje takto: „Jsem rád, že děti berou hru sportovně a že během turnaje nedošlo k žádným problémům či konfliktům. Je vidět, že mají určité hodnoty a že se jedná o křesťanský turnaj.“ Atmosféra byla výborná a děti se navzájem povzbuzovaly. Hráč Pavel No-

vák si chválí organizaci turnaje a je velmi rád, že se taková akce pro ministranty koná. Kladně hodnotí prostory základní školy a chválí i občerstvení.

Vyhlásit výsledky a předat diplomy a poháry vítězům přijel do Tábora generální vikář Mons. David Henzl. V první kategorii (1.-5. třída) vyhrál tým farnosti Soběslav, v druhé kategorii (6.-9. třída) zvítězil taktéž tým ze Soběslavi a ve třetí kategorii (SŠ a VŠ) vyhrál tým farnosti Jistebnice. Turnaje se zúčastnila stovka ministrantů z dvaceti farností. Do organizace tohoto turnaje se zapojilo mnoho pomocníků z různých farností nejen tábořského vikariátu – všem patří veliké díky a pozvání na Klokoty v úterý 14.

března na mši sv. na poděkování za průběh turnaje. Ta bude celebrována za všechny spolupracovníky a po ní bude příležitost ke společnému posezení s pohoštěním v poutním domě Emauzy.

-ms-, foto Michal Klečka, Člověk a víra

Díky Nadaci AGROFERT jsme vám blíž

Oblastní charita Písek již více než 25 let poskytuje zdravotní a sociální služby ve městě Písek a jeho okolí. Jednou ze stěžejních služeb je poskytování zdravotní ošetrovatelské služby. V jejím rámci je poskytována ošetrovatelská péče všem, kdo z důvodu nemoci či zdravotního postižení potřebují odbornou zdravotní pomoc a přitom chtějí zůstat doma ve svém domácím, důvěrně známém prostředí. Zdravotní výkony jsou poskytovány na základě předpisu ošetrujícího lékaře a jsou hrazeny zdravotními pojišťovnami.

Stále častěji se setkáváme s požadavkem zajistit péči hospicovou. Tato péče je určena v takových případech, kde již všechny možnosti medicíny selhaly a je nutné umožnit lidem důstojné a pokud možno bezbolestné prožití posledních dnů života. Naše ošetrovatelská služba, většinou ve spolupráci s pečovatelskou službou, zabezpečuje těmto nemocným a jejich rodinám takovou podporu, aby mohli toto obtížné období strávit spolu, bez nutnosti hospitalizace.

Při této činnosti bychom se jen stěží obešli bez automobilu. Nejen, že se díky němu dopraví zaměstnanec ke svému pacientovi, ale je schopen přivést si sebou i zdravotnický materiál, přístroje, kompenzační pomůcky a další potřebné vybavení nutné pro poskytnutí kvalitní a odborné péče.

Pro naši organizaci není jednoduché zajistit dostatek finančních prostředků na vybavení vozového parku. Proto jsme s velkou radostí uvítali schválení našeho projektu Nadací

AGROFERT, v rámci jejich grantové výzvy „Podpora péče o seniory v domácím prostředí 2016“. Nadace AGROFERT nám poskytla finanční podporu ve výši 250 000 Kč na nákup osobního automobilu. Díky jejich štědrosti jsme mohli v závěru roku 2016 zakoupit nový automobil TOYOTA YARIS.

Těší nás, že budeme schopni zajistit naše služby více klientům i v místech, kde jsou tyto služby málo dostupné. Nadaci AGROFERT

děkujeme jménem svým a jistě můžeme připojit i dík všech spokojených klientů.

Dana Vejšická

Přínos Tříkrálové sbírky daleko přesahuje vybranou částku

Další Tříkrálová sbírka je úspěšně za námi. To mě vede k zamyšlení nad tím, že ten náš svět vůbec není tak zlý, jak mnozí tvrdí. Představuji si, kolik dobra a úsměvů se rozšíří po světě pouze za těch čtrnáct dní, co se sbírka koná. Nadšené děti s nadšenými vedoucími s úsměvem předávají požehnání a přejí k novému roku. Úsměv je nakažlivý, a tak přimějí i mnoho lidí, aby se při setkání s nimi také usmáli. Nevadí sníh ani mráz. Dělají něco pro druhé a zároveň pro sebe. Dobrý pocit z toho, že pomáhají, jim dovoluje podívat se na svět trochu jinak než dosud.

Jistě si ti naši skvělí koledníci zaslouží velké poděkování. V tom nás podporují i městské úřady a různé instituce. Děkujeme tímto Městskému úřadu Blatná a Centu vzdělávání a kultury Blatná, Městskému úřadu Volyně a organizaci Volyňská kultura, za bezplatné promítnutí filmu Malý princ. Dále děkujeme Městysu Radomyšl za vstupenky na místní koupaliště pro děti z Radomyšle.

Tříkrálová sbírka není pouze o sehnání peněz na pomoc lidem, kteří to potřebují. Je o solidaritě mezi lidmi, o podpoře spolupráce mezi charitou, obcemi, městy, farnostmi atd. Otevírá srdce a přiměje lidi k úsměvu. Vychovává naše děti k tomu, aby nebyly sobecké. Její přínos je opravdu obrovský.

Olga Medlínová

Jaké důvody mohou vést lidi k tomu, že opustí svou vlast? A jaké to je, když přijdou do cizí země? O tom a mnohém dalším mluvila Tatjana Šeráková z naší Poradny pro cizince a migranty s dětmi 6.-9. třídy ZŠ Waldorfská v Českých Budějovicích. Při besedě s nimi mluvila i o přiblížení cizinců, se kterými se setkává při své praxi na Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR, pracoviště v Českých Budějovicích. Zde právě žadatelům o azyl a dalším cizincům pomáhá při zprostředkování informací jako interkulturní mediátorka. Děkujeme ZŠ Waldorfská za pozvání do výuky!

Letos se na charitním plesu v Milevsku tančilo po dvacáté...

Termín letošního jubilejního, již 20. plesu Farní charity Milevsko vyšel na svátek Panny Marie Lurdské, tedy na 11. únor. To pořadové číslo už stojí za alespoň malé bilancování. První charitní ples se uskutečnil – dle vyprávění pamětníků, na popud tehdejšího milevského faráře P. Zdeňka Kozubíka. V té době místní charita byla dobrovolná, vlastní právní identitu získala až v březnu 1999. Nadšení ohledně přípravy plesu bylo obrovské, přišlo mnoho lidí, sál praskal ve švech včetně přísálí. Shromáždilo se spousta cen do tomboly, hrála místní kapela Kovačka, svépomocí se dělalo veškeré občerstvení, ples byl zpestřen různými společenskými hrami apod. V současné době je to už trochu jiné. Návštěvníků plesu bývá okolo stovky, ale vždy se dobře baví a to je nejdůležitější. Stále se hlásí „k svému dítěti“ i ti starší, kteří už na ples jít nemohou, ale třeba pošlou peníze jako vstupné nebo přinesou ceny do tomboly. Každoročně je přehlídka cen velkolepá, letos to bylo 400 cen a 15 dalších ve hlavním slosování. Pomáhají místní obchodníci, firmy i zemědělská družstva, z Milevska i okolí. Něco se samozřejmě dokoupí, aby nabídka byla pestrá (klobásy, pomeranče, dorty). Krásný dort se symbolickou dvacítkou upekla Jaroslava Šiková, jedna ze zakladatelek charitního díla v Milevsku, přispěli i zaměstnanci a naši příznivci. O zemědělské komodity je vždy zájem, hlavní výhrou bylo opět prasátko. Letos jsme měli i speciální cenu od České biblické společnosti – knihu knih – bibli. Při letošním jubilejním plesu návštěvníky u stolů čekalo malé občerstvení. Vstupné a tombola – to byl pěkný výsledek, 32.800,-Kč. Avšak po odečtení nákladů na hudbu, pronájem sálu, předtančení skupiny Farida a výlep plakátů nám zůstává čistý zisk 21.500,- Kč. Tyto peníze pomohou sociálním službám prevence, které (mimo terénní pečovatelskou službu) provozujeme. Je to Nizkoprahové zařízení pro děti a mládež sv. Františka z Assisi a Sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi – Rozárka. Tyto služby, ačkoliv pomáhají potřebným téměř čtyři roky, zatím nejsou podpořeny Krajem a máme s jejich financováním velké problémy, takže si tohoto pěkného výsledku vážíme. Ples charity byl již dvacátý a já jsem v organizaci pouze sedm roků. Tato tradice zavazuje. Velice si vážím nápadu, odvahy, práce, obětavosti a nadšení všech těch, kteří tuto tradici založili a nepřerušili. Jsou to mimo jiné manželé Vejmelkovi, Šikovi, Kolaříkovi, Kalinovi, Bernotovi, Neužilovi, pánové Kaiser, Draxler, Ludmila Dvořáková a mnozí další. Odvážuji se doufat, že s Boží pomocí a za podpory všech příznivců bude trvat tradice charitních plesů i nadále. Veliké poděkování patří všem dárcům i návštěvníkům plesu, zkrátka všem, kteří se na zdárném průběhu celé akce podíleli.

Alena Růžicková

Ještě k Národnímu týdnu manželství

Je Národní týden manželství jen formalita? Je to jen akce pro akci? Pro pochybovače je nutné přispět informací, že po celé republice proběhla celá řada akcí, která přispěla ke zdůraznění významu instituce jako takové, a to často neformální cestou. O manželství se mluvilo, přednášelo, diskutovalo, promítalo, hrálo, za manželství se modlilo.

Manželství se tak slavilo a nejdůležitější na tom bylo asi to, že mnohé páry si s vděčností mohly připomenout, že rozhodnutí pro manželství, pro toho druhého přineslo do jejich života blízkost a plnost, zvláště když nejsou v manželství sami, ale pozvou do vztahu Boha. A tak tu jsou příspěvky účastníků Národního Týdne manželství.

www.tyden-manzelstvi.cz

Recept na dobré manželství

Existuje recept na dobré manželství? Nevím, kteří návštěvníci si kladli tuto otázku, když vstupovali ve čtvrtek 16. 2. 2017 do Malého sálu Metropolu. Jedno je ale jisté – přednáška PhDr. Mgr. Jeronýma Klimeše, Ph.D., kterou pod tímto názvem připravilo česko-budějovické Diecézní centrum pro rodinu, přivedla do Metropolu manželské páry nejen z Českých Budějovic, ale i z okolí. Ti, kteří si našli čas a Malý sál téměř zaplnili, nelitovali. Dr. Klimeš se ve své přednášce zabýval zejména problémy, které doprovázejí partnerské vztahy a upozornil na zbytečné chyby, kterých se partneři dopouštějí. Přednášku doplňoval příklady ze své klinické praxe a okořenil ji svým neopakovatelným, někdy poněkud drsným humorem.

Velmi se nám líbilo, že přístup Dr. Klimeše k partnerským vztahům není černobílý, ale že dokáže vnímat jak pozitivní hodnoty manželství, tak lidské slabosti.

Děkujeme Diecéznímu centru pro rodinu za zdařilou akci a oceňujeme, že byla otevřená široké veřejnosti.

Stanislav a Marie Dragounovi, Český Krumlov

Přednáška Dr. Klimeše

Recept na dobré manželství se hledá, řekl bych těžko. Pan Klimeš měl zajímavé postřehy a bral to hodně z psychologického hlediska. S tím se člověk běžně nesetkává. Zajímavý pohled na manželství přinesl také z hlediska biologického, člověka, jako druhu. Ten, kdo žije v manželství se, dožívá více let, má snahu o stabilnější vztahy a ten, kdo překonává krize, se tak stává pevnějším. Nejzajímavější bylo zjištění, že ten, kdo se rozvádí, si ten první svazek nese někdy celý život, neboť ten spojil Bůh. Vlastně je to tak, říká, že manželství je posvátné, Bohem posvěcené, je to svátost, kterou možná dnešní společnost bere na lehkou váhu, jen jako „něco“, kde není problém se od sebe oddělit, když přijde krize.

Zaznělo rovněž, že je škoda, že připravám na manželství se dnes nepřikládá taková váha (jako třeba na kněžství, či řeholní život) a bere se jako něco automatického, ale i to je povolání na celý život, povolání, kterého mnozí nejsou s to dostat... Měli bychom začít s výchovou k tomuto povolání již v ro-

dině, ve stabilní rodině, kterou by stát měl podporovat, když každé dítě přinese státu přes 3mil.Kč.

Občas pan Klimeš citoval z Bible, což bylo dobré, ale oběma nám chyběla větší návaznost na Boží přítomnost ve vztahu. Jak s ním pracovat a jemu naslouchat. Pro Petru byla přednáška náročnější na poslech a pozornost. Možná se příliš dlouho zastavil u rozvodů než u konkrétních kroků, které by byly tím, co posunuje a udržuje vztah.

Nicméně, oba jsme se i zasmáli a každý jsme si z toho svého pohledu na věc něco odnesli.

A jak jsme my prožili Národní týden manželství? Řekl bych, že nejvíce jsme ho prožívali modlitbou. Za nás oba (jeden za druhého), modlitbou za naše rodiče a za všechny rodiny... Uvědomili jsme si, jak je důležité být spolu a vzájemně se podepírat a podporovat to, co ten druhý dělá. Chtěli jsme si více uvědomit, co pro nás manželství znamená.

Zkusili jsme prožít večery jinak, s úmyslem být spolu rádi a prožívat spolu čas. Například jsme šli na film do kina, nebo jsme si zahráli spolu jednu společenskou hru. Jeden večer jsme se modlili růženec a jeden večer jsme měli i takové malé manželské setkání s našimi kamarády - manžely.

Vlastně jsme tento týden nijak zvlášť neprožívali, „jen“ jsme si uvědomili, že máme možnost a Boží požehnání tyto věci takto prožívat. Děkujeme za to Pánu.

Mirek a Petra

A na závěr jeden dopis, který jsme dostali nejen my, ale všechna sesterská centra v českých a moravských diecézích.

Milí přátelé v centrech!

Minulý týden proběhl v ČR už 11. ročník Národního týdne manželství (2007-2017). V r. 2008, odkdy jsou záznamy v archivu, se do NTM 2008 zapojila se dvěma akcemi také naše dvě centra. V letošním roce se do akcí NTM 2017 zapojilo už 21 center a uspořádali jste 37 akcí. Od r. 2013, kdy jste se začali aktivněji zapojovat ve větším počtu, se do r. 2017 zapojilo do NTM přes našich 100 center s téměř 170 akcemi. Na papíře a ve statistice už jsou to úctyhodná čísla. Ta čísla ale

Pokračování na 12. straně.

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA

Křížová cesta Tomáše Velzela pro malé misionáře

Nabízíme vám a vašim dětem Křížovou cestu pro malé misionáře, kterou můžete využít doma, v kostele, v Misijním klubku, ve škole... Texty napsal a obrázky namaloval Tomáš Velzel. Křížová cesta vás může provázet celou postní dobou, ale i celý rok. Je připravena ke stažení a všech 14 zastavení najdete ve fotogalerii na adrese: <http://www.missio.cz/zapojte-se/modlitba/krizova-cesta-tomas-velzela-pro-male-misionare/>

Dopis z Keni

Zdravím vás ze semináře St. Matthias Mulumba Tindinyo v Keni. S vděčností potvrzují přijetí příspěvku na zakoupení nových postelí a matrací pro naše seminaristy. Rád bych jménem všech našich formátorů a studentů využil této příležitosti a poděkoval Papežským misijním dílům v ČR za to, že nám usnadňují financování tak důležitého projektu, jako je dobrá formace budoucích kněží.

Nová lůžka již byla zakoupena. Také jsme oslovili výrobce kvalitních matrací a ložnic povlečení, aby nám sloužila mnoho dalších let. Jakmile bude vše hotovo, zašleme vám krátkou pastorační zprávu i dokumentující fotografie.

Také bych chtěl pozdravit a popřát vše nejlepší individuálním podporovatelům našich seminaristů. Jsme si vědomi toho, že vaše setrvalá podpora budoucích kněží je darem našeho Pána Ježíše Krista. Jedná se o ryzí Kristovu pomoc.

Bůh vám všem žehnej. Modlíme se za vás. S přátelským pozdravem v Kristu

rektor P. Douglas Mwija

Postní misijní kalendář pro děti 2017

Také letos vám nabízíme ke stažení populární kreslený kalendář, který obsahuje úkoly a výzvy pro děti na letošní postní dobu. Přáli bychom si, abyste s nimi mohli prožít postní dobu aktivně, a právě k tomu vás chce náš

kalendář inspirovat. Při práci s ním mohou dětem vypomáhat jejich rodiče či prarodiče, stejně jako katecheti, učitelé nebo vedoucí Misijních klubek. Děti si mohou jednotlivé dny vybarvovat, vyznačovat splněné úkoly, zamýšlet se nad tím, jak se nejlépe připravit na slavení Velikonoc coby největších křesťanských svátků. V postním kalendáři jsou také připomínány závazky misionářů zapojených v Papežském misijním díle dětí, kterými jsou každodenní modlitba za misie a šetření Misijního bonbónku.

Při plnění úkolů můžete rovněž využít například misijní filmy a fotografie, které najdete na našem webu, Facebooku Papežských misijních děl nebo na portále Misijní kino. <http://www.missio.cz/headline/postni-misijni-kalendar-pro-deti-2017/>

Setkání vedoucích misijních klubek a dalších zájemců o misijní tematiku pro děti

Kdy: 1. dubna 2017, cca od 9.00 do 16.00 hod.
Kde: Aula Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského - Praha 1 (pod Petřínem)
Náplň: **setkání zkušených, méně zkušených či začínajících.**

Případné dotazy a návrhy u S. Angeliky na: misie.praha@seznam.cz a Hany Koukalové: hanka.koukalova13@gmail.com

Narozeniny Misijního klubka

Datum: 7.-8. dubna 2017

Čas: od 18.00 do 18.00

Místo: Tábor-Klokoty, poutní dům Emauzy
Misijní klubko v Klokotech bude víkendovým setkáním slavit své narození. Nebude chybět misijní kino, dort a slavnostní mše na závěr!

Misijní koláč

26. 3. 2017 po mši svaté před kostelem
Pojďme pomoci misii něčím k zakousnutí. Uspořádáme v neděli po mši sv. ve svých farnostech Misijní koláč. Každý, kdo může, přinese něco dobrého (buchty, koláče, štrůdly,...). Nápadům se meze nekladou. Pak už je jen na nás, jestli se u buchet a kávy spolu rádi zastavíme a za dobroty darujeme něco například na letošní postní projekt stavby kaplí v Bangladéši.

DCR

Pokračování z 11. strany.

moc neřeknou o práci, která je za tím skrytá, o množství času a energie, kterou jste museli věnovat přípravě, propagaci a organizaci jednotlivých akcí, včetně financí, které jste do toho vložili a samozřejmě je museli i někde sehnat. Kdybych řekl: „Klobouk dolů před vámi všemi“, asi by to bylo stejně málo. A tak se snažím k tomu přidat ještě i to největší poděkování za vaši snahu, udělat něco pro spokojený manželství a rodiny. Díky.

Luboš Nágl, místopředseda Asociace center pro rodinu a sekretář pro pastorační Arcibiskupství olomouckého

DCR připravuje a doporučuje...

Kurzy přípravy na manželství v r. 2017

DCR pořádá kurzy přípravy manželství (civilní i církevní) s 6 setkáními, v kterých se zaměřujeme na následující témata: biblické pojetí manželství, komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita a rodičovství, duchovní rozměr manželství, manželský slib. Koná se v kanceláři DCR v Široké ul. 27 v Českých Budějovicích. Pokud máte zájem, kontaktujte nás prosím telefonicky 731 402 981.

Cestou za kamínky - putování v okolí Rudolfova pro osiřelé rodiče s dětmi
v neděli 23. dubna 2017 ve 14.00 sraz na parkovišti u Hornického muzea v Rudolfově. Program v přírodě s aktivitami pro děti i dospělé je zaměřený především na sourozence zemřelých dětí (věkově neomezeno). Jedná se o příjemnou procházku lesem, okolo rybníka Mrhalu (cca 5km).

Jak se vyrovnat s rozvodem?

Setkání těch, kterým ztroskotal základní životní vztah, jímž je manželství. Setkání, které proběhne v sobotu 13. 5. 2017, zahájí přednáškou Mons. Aleš Opatrný; počítáme s diskuzí a prací ve skupinách. Bližší informace ohledně místa a časového rozvrhu najdete na našich stránkách během dubna.

Víkendové setkání rodin 19.-21. 5. v Nových Hradech, hostem je Dr. ing. Ladislav Heryán, ThD. Nebude chybět modlitba, adorace, mše sv., příležitost k svátosti smíření, rozhovory ve skupině i v manželské dvojici, svědectví i společný čas pro rodiče a děti v sobotním odpolední. Příjezd v pátek po 17. hod. (v 18.00 večere), končíme obědem v neděli. Hlídkání dětí během samostatného programu rodičů zajištěno, děti od deseti let mají vlastní program s animátory. Ubytování ve dvou-, tří-, čtyř- i pěti- a šestilůžkových pokojích, teplá a studená voda na pokoji, toalety a sprchy na chodbách, celodenní strava zajištěna.

Více informací o našich akcích a ohlasech na ně naleznete na webových stránkách www.dcr.bcb.cz nebo na tel. 731 402 981.

Únorové Misijní klubko Klokoty

Návštěva Indie s ochutnávkou (zástěrky s sebou)...

Tak zněl název únorového setkání v Klokotech. Na začátku každého našeho setkání se modlíme u obrázku Matky Terezy a tak jsme se tentokrát rozhodli, že se do Indie znovu podíváme.

Mnoho se také člověk dozví, když ochutná jídlo obyčejných lidí. Ale protože naši vedoucí Jája a Michal také v tenhle den slavili výročí svatby, muselo být i něco slavnostnějšího.

V první hře, v níž bylo třeba vůbec suroviny na výrobu ovocného salátu získat, zvítězili kluci, a tak se mohli jako první vydat do kuchyně.

Druhá skupinka mezitím se Šimonem zpívala u klavíru a pokoušela se nakreslit slona a tygra indického po částech, jak měl kdo přiděleno na lístečku.

Po vystřídání skupinek už mohlo začít slavnostní hodování. V závěrečném klubíčku jsme za setkání poděkovali a prozradili si, kdo máme rádi co dobrého k snědku.

Zapomněli jsme na placky čapati, ale ty jsme si dali po mši sv., kterou jsme jako vždycky naše setkání zakončili.

Stále znovu děkujeme za nápady na misijní

vaření komunitě sester paulínek a jejich knížece Paulínky v kuchyni. O Matce Tereze je také možné se více dozvědět v knížce jejich nakladatelství Misionářka lásky.

-hk-

Uprchlícký tábor v Srbsku - přednáška S. Fidelis Jakšičové

V roce 2015 připravila S. Fidelis zajímavou přednášku v Českých Budějovicích o své pomoci uprchlíkům na americko-mexické hranici. Vyprávěla o tom, jak zde lidé utíkají před násilím a chudobou v centrální Americe. Tito imigranti jsou většinou křesťané, přesto jsou často roky v detenčních zařízeních, jsou rozdělovány rodiny a často zde probíhají násilné deportace do zemí, kde už vlastně nemají domovy. Dobrá zpráva je, že farnosti v USA aktivně pomáhají; měl jsem radost, že spousta lidí se nebojí, a myslel jsem na to, co nám říká apoštol Pavel o tom, jak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly (Žd 13,2).

Proto jsem nadšeně uvítal přednášku o dalším dobrodružství sestry Fidelis na srbsko-maďarské hranici. Sestra Fidelis řekla vtipně, že se na Klokotech necítí jako host - a určitě i my ji máme za domácí „Klokoťáčku“.

Přenesli jsme se povídáním na hranici, kde v bývalém motorestu a ve stanech pobývají uprchlíci hlavně z arabských zemí, kteří utíkají před válkou, chudobou a hlavně před spory mezi sunity a šiity. Jsem rád, že nám to otec Jiří na konci přednášky připomenul.

Zajímavé bylo, že i v Srbsku jsou křesťané z Iráku, kteří se s hrdostí fotili s řadovou sestrou Fidelis. Uprchlícký tábor je řízen bývalými důstojníky srbské armády a proto je každá pomoc od dobrovolníků důležitá. S. Fidelis s další sestrou zde nastoupily do prádelny, kde se pere týdně kolem 300 praček; tuto pomoc zde koordinuje český spolek „Pomáháme lidem na útěku“. V Adaševci působí čeští dobrovolníci z Czech teamu. Mají i pronajatý domek,

kde se skupina ubytovala. Bývalé tři žákyně S. Fidelis pomáhaly i s hlídáním dětí. Zábavu dětí řídí srbské SOS vesničky a každá nová pomoc je pro děti velké oživení. Slyšel jsem to, co mi říkali jiní dobrovolníci, tj. že je tam tak 10-20 % mladých mužů na útěku. Hlavně to jsou ale rodiny s dětmi, co utíkají. Zde konkrétně je přes tisíc lidí. Také nám sestra vysvětlila, že tam pochopila, proč je pro ně důležitý mobil - aby byli ve spojení s rodinou, přáteli a aby získávali nové informace o směru cesty.

Tak jsem si uvědomil, jak nás často klamou média a jak je důležité organizovat takové be-

sedy. Díky za to pořadatelům a S. Fidelis.

Dost mnou otřásla informace, že se cestou za lepším životem ztrácí v Evropě tisíce dětí a zarazilo mě chování některých lidí, kteří pořádají násilné štvance na uprchlíky, okrádají je a mučí. Je však dobře slyšet to od někoho, kdo tam byl.

Po týdně však jeden vedoucí tábora nařídil sestrám tábor opustit, protože mu vadila přítomnost řeholnic. Zarážející je, že uprchlíkům nevadily... Ukázalo to, jak Evropa tápe a neví, jak tuto vlnu uprchlíků řešit. I debata po přednášce mi řešení a klid neposkytla...

JŠ

Reflexe celostátního fóra mládeže

Páté celostátní fórum mládeže se konalo v Olomouci ve dnech 23.-26. února 2017. Zúčastnilo se ho na 100 mladých lidí, delegátů ze všech diecézí a jiných církevních uskupení, a většina českých biskupů. Společně jsme diskutovali - všichni dohromady i v menších skupinkách - o evangelizaci a mladých lidech. Podněty, které z diskuzí vzešly, si můžete přečíst na www.olomouc2017.signaly.cz. Tím je řečeno to objektivní. Následující řádky jsou už jen střípkovitým souborem subjektivních dojmů. Tak například, v hotelu Arigone nám vařili dobře. A díky obětavým dobrovolníkům bylo i v arcibiskupském paláci o každé přestávce na stole několik táčů pečiva, máslo, sýr, salám, buchty a dostatek kávy. Během fóra jsem získala mnoho nových poznatků. Zjistila jsem, že kritizovat je snadné, ale konstruktivně navrhnout těžké.

Poznala jsem, že v církvi mnoho lidí, byť často neplaceně, pracuje velmi profesionálně. Ukázali mi to naši biskupové, sekce pro mládež, organizátoři CFM, kněží, kameramani, muzikanti, tiskový tým, vrátný arcibiskupského paláce i mladí lidé.

Ale vyplynuly na povrch i některé nepříjemné věci. Například jsem o sobě zjistila, že jsem pokrytec. Volám po otevřené komunikaci v církvi. Ale když mi někdo na rovinu řekne svůj názor, často si ho zaškatulkují: „No jo, ten je takový a makový.“ Nejen biskupové, kněží a laici, ale především já sama se musím učit dialogu v církvi.

Promluvil ke mně příběh o Mojžíšovi a hořícím keři. Keř hořel, ale neshořel. To bylo pro Mojžíše zarážející a šel se na to podívat zblízka. Hoří, ale neshoří. Známe lidi hořící, ale nevyhořelé? Odkud pramení jejich vytrvalost? Je evangelizací i obyčejný, poctivý život?

K evangelizaci ještě jeden postřeh. Apoštolové v 1. století mluvili o svém vztahu s Ježíšem z Nazareta. O tom, co s ním zažili, jaký je a kdo je. Z toho plyne otázka: Jak vypadá můj vztah s Ježíšem? Mám o čem mluvit?

Zjistila jsem, že katechezi po biřmování si můžeme udělovat navzájem ve společenství. A že právě tam je správné místo ptát se na palčivé

otázky a učit se dialogu a argumentaci. A to jsem během fóra zažila jak v naší diskusní skupince, tak i v neformálních rozhovorech s kněžími a biskupy.

Zjistila jsem, že kněží nejsou superlidé. Nejsou dokonalí a nemohu to po nich chtít. Pokud na ně kladu nároky v jejich kompetencích - dobře. Ale stejné nároky bych si měla klást i na sebe, ve svých kompetencích.

A nakonec si dovolím reklamu. Rozhodla jsem se na Facebooku dát like Celostátnímu setkání mládeže v Olomouci a sdílet tuto stránku na své Timeline. 15.-20. 8. 2017 tedy na viděnou v Olomouci!

Hanka Kopáčová

Závěr Diecézního fóra mládeže

Diecézního fóra mládeže českobudějovické diecéze se v sobotu 11. února zúčastnilo asi 30 vikariátních delegátů z řad mladých, 10 kněží a diecézní i pomocný biskup. Diskutovali jsme především o pastoraci mládeže, evangelizaci dovnitř.

Jako metodu jsme zvolili SWOT analýzu. Zabývali jsme se otázkami, co se nám v diecézi daří, v čem vidíme problémy, pozitivní potenciál i případné hrozby. V rámci diskuse jsme došli k těmto závěrům, o kterých chceme informovat i ostatní účastníky Celostátního fóra mládeže:

Jedno z nejvýznamnějších témat bylo zapojení kněží v pastoraci mládeže. Naše postřehy můžeme shrnout slovy: „Potřebujeme, aby na nás měli čas!“ Od kněží očekáváme zejména to, že mladým lidem vytvoří ve svých farnostech bezpečné prostředí a budou je duchovně doprovázet. Model kaplanů pro mládež považujeme za dobrý a osvědčený. Bohužel jsou kaplani zatíženi mnoha dalšími úkoly. Nadto jsou někdy ve farnostech tak krátkou dobu, že si nestačí vytvořit osobní kontakty k mladým lidem, které jsou pro jejich službu klíčové.

Dalším tématem byla společenství mládeže ve farnostech. Společenství jsou pro nás velmi důležitá. Někteří mladí lidé se zúčastnili animátorského kurzu, ale pouze třetina z nich je dále aktivní. Kurz často slouží jen jako náhrada společenství ve farnosti. Pro aktivní

animátory postrádáme občasná setkání, kde by mohli sdílet své zkušenosti a navzájem se povzbudit. Jako nedostatek také vnímáme své malé náboženské vzdělání. Ocenili bychom více příležitostí k vzdělávání ve víře po biř-

Pokračování na 15. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Pokračování ze 14. strany.

mování.

Diecézní fórum mládeže bylo pro nás užitečnou zkušeností dialogu v církvi. Oceňujeme přítomnost obou našich biskupů a jejich vůli nám naslouchat. Přáli bychom si, aby tento dialog pokračoval. Za užitečný nástroj dialogu a komunikace považujeme sociální sítě. Uvítali bychom větší účast kněží na sociálních sítích.

Významnou roli v pastorační mládeže v naší diecézi hraje jak Diecézní centrum mládeže, tak i Diecézní centrum života mládeže na Ktiši. Považujeme za užitečné podporovat rozvoj Diecézního centra života mládeže.

Jednotlivé střípky SWOT analýzy pastorační mládeže v českobudějovické diecézi:

Silné stránky:

- pořádání četných akcí ve farnostech;
- večery chval a večery mladých;
- ENTERcamp;
- naše vlastní společenství, která jsou východiskem dalších činností;
- působení kněze ve farnosti a společenství;
- činnost kaplanů pro mládež;
- zájem kněží o mládež;
- mezigenerační spolupráce;
- zázemí a stabilita v církvi, vytváření bezpečného prostoru pro aktivitu mladých;
- oproti minulosti větší otevřenost, transparentnost církve;
- praktická víra, duchovní život jednotlivce;
- samotná kvalita mladých lidí a jejich touha po duchovním životě.

Slabé stránky:

- chybí duchovní vedení mladých (nedostatek kněží, jejich přetíženost);
- pohodlnost a pasivita mladých lidí;
- malá atraktivita diecézních akcí;
- malá participace;
- nedostatečná propagace akcí, jak ze strany kněží, tak ze strany mladých;
- špatná příprava akcí, akce se připravují na poslední chvíli;
- personální problém - nedostatek kněží, ne každý kněz se věnuje mládeži a má pro tuto práci předpoklady + časté stěhování kněží;
- malé využití animátorů;
- lepší koncepce animátorského kurzu;
- komunikace mezi kněžími navzájem a mladými;
- náboženská nevzdělanost;
- kněží neznají své animátory, nevyužívají je;
- malá podpora setkávání rodin (rodinou vše začíná - uzavřenost rodin vede k uzavřenosti mladých do sebe a k nezájmu o společenství);
- neřešit jen otázky typu: „co by bylo dobré?“, ale i „jak to udělat?“

Příležitosti:

- větší využití animátorů;
- rozvoj činnosti center pro mládež, především DCM a DCŽM;
- rozvoj akcí, které by umožnily:

- nevěřícím nebo hledajícím přiblížit se k církvi;

- vzdělávání mladých ve víře;
- předávání inspirace mezi animátory;
- přístupnost kostelů i mimo jednorázové akce;
- přítomnost a větší aktivita a propagace na sociálních sítích ze strany mladých i kněží;
- kurzy alfa;
- modlitby za evangelizaci, duchovní povolání a společenství;
- osobní kontakt kněží s mládeží;
- „vyjít z kostelů“, hledat nové prostory pro společenství a evangelizaci;
- učit se dialogu i uvnitř církve;
- návaznost v pastorační: biskup - kněží - kaplani pro mládež - animátoři...
- rozšíření péče o mladé lidi hledající své povolání (pastorační povolání);
- častější zapojení laiků do duchovního doprovázení.

Hrozby

- slabá podpora rodin;
- otupělost osobního svědomí;
- stereotyp a individualismus ve farnosti i společenství;
- prohloubení generační diskontinuity;
- nevzdělanost;
- odchod jinam (přesun aktivních mladých za studiem aj.);
- špatná informovanost, i o vnitřním chodu církve;
- „ostrůvkovitost“ farností naší rozlehlé diecéze (Naše farnost funguje, tak proč hledat něco jinde?);
- osobní omezení jak kněží, tak i mladých;
- neujasnění cíle pastorační mládeže na teologické úrovni;
- malá atraktivita církve.

ZVEME:

7.-8. dubna 2017 na Diecézní setkání mládeže v Českých Budějovicích.

POSTNÍ BENEFIČNÍ KONCERT

písně s postní tematikou, písně z Taizé, anglické lidové písně, spirituály a autorské písně J. Patáka

18. března 2017 v 16.00
v Latinské škole (klášter Milevsko)

Účinkují:

Stříbrné větry (sbor z Písecka)
Řekni všem (sbor z Pelhřimovska)
Dopřejte si krásný kulturní zážitek a zároveň podpořte charitativní projekty!

Doporučené vstupné 60 Kč
Pořádá Farní charita Milevsko ve spolupráci s klášterem premonstrátů Milevsko.
Koncert je podpořen z grantu na kulturu MěÚ Milevsko.

Společenství Katolické charismatické obnovy

pořádá

22. dubna 2017 od 9 do 16 hod.
v DK Metropol
v Českých Budějovicích

OBLASTNÍ SETKÁNÍ CHARISMATICKÉ OBNOVY.

Bližší informace lze získat na e-mailu cbudejovice@cho.cz

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE V TÁBOŘE

vás zve na přednášku

Církev a dějiny: od II. vatikánského koncilu k papeži Františkovi

přednáší

*doc. PhDr. Tomáš Petráček
církevní historik*

**ve čtvrtek 23. března 2017
v 18.00**

Poutní dům EMAUZY
Staroklokotská 2, Tábor-Klokoty

*Rádi bychom pozvali
všechny hudební nadšence
a skromné poety
na nedělní odpoledne plné hudby
a poezie. Navázali bychom tak
na tradice hudebních a literárních
salónů, kdy se lidé scházeli,
aby otevřeli svá srdce hudbě
a slovu, zamuzicírovali si,
přednesli básně, podpořili se,
poseděli s přáteli a společně
tak zažili radost
z hudebního společenství.*

HUDEBNĚ-LITERÁRNÍ SALÓN

v Emauzích na Klokotech
ANEK PODVEČER
S HUDBOU A POEZIÍ

**v neděli 19. března 2017
od 16 hodin**
poutní dům Emauzy v Klokotech

Přijďte si zahrát
nebo jen poslechnout,
kontakt: Veronika Sychová
(604 102 886)

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Konec masopustu

Ani letos to nebylo v kalendáři jinak. Nadešla Popeleční středa a s ní doba postní jako příprava na dobu velikonoční. Tak pěkně pro popelec, číst si evangelium a činit pokání.

Úterní odpoledne však ještě plně patřilo radovánkám a masopustní koledě i v jihočeské metropoli.

S pravou jihočeskou kapelou se maškarní průvod přesně podle tradice vydal od Kulturního domu Slávie přílehlými ulicemi na náměstí Přemysla Otakara II. Jistě by měl pan král velkou radost z tak rozverně společnosti a velkého množství masek a koledníků. Méně už z místních strážníků, kteří ještě pouštěli automobily k průjezdu náměstím, zatímco průvod jim už málem šlapal na chassis.

Před radnicí, jak už bývá zvykem podle letitého scénáře, koledníci požádali o povolení koledy, které po právu od náměstka zastupujícího místní úřad dostali. Rovněž tak i kolednickou odměnu.

Všeobecná radost pak zavládla i mezi hojně zastoupenými občany, když se masopustní kolečka roztančila po dlažbě pokropené padajícími kapkami drobného a nepříjemně studeného dštění.

Rovněž podle tradice se pak Doudlebská růžičková koleda vydala před budovu děkanství, aby po modlitbě Otčenáš a Zdravas požádala o požehnání místního duchovního správce a děkana kapituly Dr. Zdeňka Mareše.

Ten si nejprve nechal zahrát pár písniček (koledníci si dobře pamatovali, která je ta pravá), po odtančeném kolečku pronesl ke koledníkům ponaučení o slušném chování a po troše slovního hašteření na závěr jim daroval odměnu. Tentokrátě navýsost štědrou, když uplatnil moderní trend našeho státního finančnictví. Rozbalil a přečetl velkoformátový ŠEK na jeden milion (1.000.000) děkovných slov „Zaplať Pán Bůh...“ (To další dodala pověřená osoba mimo zraky obecnstva...)

Koleda pak ještě delší dobu pobyla před katedrálou sv. Mikuláše, aby před zraky shromážděné veřejnosti složila zkoušku „odborné způsobilosti“ (vyzpovídala se). A to do rukou osoby nadmíru povolané a odborně zdatné, totiž samotného kronikáře obce Doudleby Jana Šimánka.

Téměř do setmění se pak ještě vesele zpívalo a tančilo kolem Samsonovy kašny a po setmění až do pozdější noční hodiny v sále KD. K bujarému veselí přispěl bezpočet nejrůznějších masek, několik dělostřeleckých jednotek a hlavně ctění hosté z daleké Jamaiky, z jejichž saní se čepoval i dobře vychlazený mok.

František Růžička, České Budějovice

PERSONALIA

USTANOVENÍ

Mgr. Tomasz Maciej Zbucki, jáhen, byl k 20. 2. 2017 odvolán z ustanovení k jáhenské službě ve farnostech Novosedly nad Nežárkou a Stráž nad Nežárkou, vše vikariát Jindřichův Hradec. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

R. D. Josef Prokeš byl od 17. 2. 2017 jmenován diecézním duchovním rádcem skautů. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. PhDr. Róbert Heřman Josef Dobranský, OPraem. oslaví 7. 4. 2017 své třicáté páté narozeniny.

R. D. JCLic. Mag. theol. Stanislav Brožka oslaví 12. 4. 2017 své třicáté páté narozeniny.

R. D. Mgr. Pavel Kubů oslaví 19. 4. 2017 své čtyřicáté páté narozeniny.

R. D. Prof. ThLic. PaedDr. Martin Weis, Th.D. oslaví 9. 4. 2017 své padesáté páté narozeniny.

R. D. Mgr. Ivo Valášek oslaví 13. 4. 2017 své padesáté páté narozeniny.

R. D. Mgr. Jaroslav Šmejkal oslaví 15. 4. 2017 své padesáté páté narozeniny.

R. D. Vendelín Zborož oslaví 26. 3. 2017 své šedesáté narozeniny.

P. Mgr. Milan Píša, OCist. oslaví 6. 4. 2017 své sedmdesáté páté narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ:

P. Ing. Tomáš Rádl, SDB oslaví 3. 4. 2017 své třicáté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

-acebb-

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA NA KLOKOTECH

sobota 1. dubna 2017

P. Petr Plášil, farář v Bechyni

„To je Mesiáš!“ (Jan 7,41)

*Postní doba jako příležitost obnovy
vztahu k Božímu vyvolenému.*

14.30 promluva v Emauzích
16-17 svátost smíření
16.30 růženec v kostele
17.00 mše sv. (poté posezení
v Emauzích)

Národní pouť do Fatimy 2017

100 let od zjevení Panny Marie ve Fatimě

ÚTERÝ 12. 9. 2017

* Společná křížová cesta - zahájení v 9.30 hod.

* Modlitba u sousoší Anděla Míru v Loca do Cabeço v 11.00 hod.

* Program pokračuje v jednotlivých skupinách poutníků z ČR - návštěva Aljustrelu, rodných domků pasáček.

* 14.15 hod. - Národní mše sv. na místě zjevení Capelinho, koncelebrují biskupové a kněží z ČR

* Shromáždění na místě zjevení - rozestavení praporů, národních symbolů a krojovaných

* Mše sv. za náš národ ke cti Panny Marie Fatimské

Tento hlavní národní program bude do rovněž přenášet v přímém přenosu TV NOE

STŘEDA 13. 9. 2017 - hlavní den výročí 100 let zjevení Panny Marie ve Fatimě

* 11.00 hod. Hlavní mezinárodní mše sv. na tribuně před bazilikou Panny Marie Růžencové, při které budou biskupové z ČR s otcem kardinálem Dominikem Dukou OP, předsedou ČBK, přijímat sochu Panny Marie Fatimské. Ta bude přímo z místa zjevení v Cova d'Iria letecky převezena do Prahy, kde v pátek 15. 9. 2017 bude v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha zahájena její cesta v našich diecézích a na poutních místech.

Pro účast na této hlavní bohoslužbě dostanou všichni účastníci pokyny předem.

* Bohoslužbě předchází od 10.00 hod. mezinárodní modlitba sv. růžence, průvod se sochou Panny Marie Fatimské na hlavní tribunu „Recinto“ a před touto modlitbou náš národní program. Ten je pro všechny CK a skupiny z ČR společný.

* Mimo něj se podle pokynů jednotlivých vedoucích skupin účastníme večerní modlitby a průvodu s rozžatými svícemi v 21.30 hod. s modlitbou také v českém jazyce i účastí na noční vigílii 12. 9. 2017.

Z národního centra Českomoravské Fatimy se můžete na národní pouť přihlásit podle nabídnutého programu a pokynů CK VOMA Třebíč a CK AVETOURL, které mají zpracovanou kompletní nabídku a jsou hlavními partnery ČM Fatimy Koclířov a poutního centra biskupství královéhradeckého. Samozřejmě také individuálně či s kteroukoliv jinou organizací, pro kterou se rozhodnete.

A) Busem s CK VOMA Třebíč ve dnech 7.- 16. 9. 2017, cena 13.250,- Kč/13.750,- Kč

B) Busem s CK AVETOURL s.r.o. ve dnech 6.- 16. 9. 2017 (konečná cena 13.500,- Kč)

C) Letecky ve dnech 11.-14. 9. 2017, cena: 12.500,- Kč

D) Letecky ve dnech 10.-15. 9. 2017, cena 15.400,- Kč

TENTOKRÁT PŘIHLÁŠENÍ NEODKLÁDEJTE ROZHODNĚTE SE A PŘIHLASTE SE ZÁVAZNĚ,

MÍSTA JSOU UŽ NYNÍ ZPOLOVINY OBSAZENÁ!

**karmelitánské
nakladatelství**

Kněžská 21, 370 01 České Budějovice
www.ikarmel.cz

Bruno Ferrero - Otče náš

Modlitba, kterou nám daroval Ježíš

Knížka nabízí text modlitby Otče náš a několik krátkých příběhů se zamyšlením, které dětem pomohou této modlitbě lépe porozumět. Kniha je vhodná nejen jako dárek k prvnímu svatému přijímání.

Váz., 31 s., 169 Kč

Y-Bible (dotisk)

Bible katolické církve pro mládež

Y-Bible sice nenahradí kompletní Bibli, ale poslouží jako pomůcka těm, kdo se teprve učí Boží slovo poznávat – mladým křesťanům či lidem, kteří se po letech vrací k životu s Bohem.

váz., 431 s., 590 Kč

Luc Adrian - Františkáni z Bronxu

V chudinské čtvrti New Yorku, plné násilí, drogových dealerů a lidí bez domova, žije od roku 1987 nová františkánská komunita. Příběhy z jejich života jsou konkrétním svědectvím milosrdenství v akci, ale i neuvěřitelné péče Prozetelnosti.

brož., 180 s., 279 Kč

G. K. Chesterton - František z Assisi

Prorockou esej o svatém Františkovi napsal Chesterton roku 1923. Zdá se, že promlouvá k dnešnímu čtenáři a k mentalitě doby snad ještě aktuálněji než tenkrát. Vychází v novém překladu.

brož., 125 s., 199 Kč

Stefan Kiechle - Papež František a jeho jezuitské kořeny

Autor popisuje zakotvení papeže Františka v jezuitském řádu a ignaciánské spiritualitě. Jaký je Františkov duchovní styl? Čím může „ignaciánská stopa“ inspirovat další křesťany na cestě víry a křesťanské služby?

brož., 70 s., 149 Kč

Jean-Régis Fropp - 90 otázek pro exorcistu

Opravdu existuje ďábel? Proč se někdo dostane do jeho moci? Můžeme být od jeho vlivu osvobozeni? Jaká je úloha exorcisty? Proč žehnat předměty, prostory, auta – není to jen pověra?

brož., 240 s., 319 Kč

WWW.IKARMEL.CZ

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha ve Čtyřech Dvorech. Mši sv. odtud přenášíme vždy v pátek od 18 hod. (kromě prvního pátku v měsíci a prázdnin)

* **K Modlitbě rodin** se můžete připojit každou neděli v **18.00** (mimo školní prázdniny). Můžete se jí však zúčastnit i aktivně přímo u nás ve studiu. Vítejte každou rodinu, která by se chtěla do této služby zapojit a bydlí v dosahu českobudějovického studia Jan Neumann, odkud tuto modlitbu v přímém přenosu nově vysíláme. Bližší informace získáte na e-mailu jan@proglas.cz nebo na telefonním čísle 511 118 881. Těšíme se na spolupráci!

* Každý **pátek v 15.05** se můžete připojit k modlitbě křížové cesty se společenstvím ze Slavkovic.

* **Co je to mše svatá?** Zvoní zvony a my se vypravujeme do kostela. O chvílích před mší svatou a úvodních obřadech se budeme bavit s P. Zdeňkem Drštou v úterý 14. března. A o bohoslužbě slova uslyšíte v úterý 28. března od 16.00 opět v Barvínku.

* V postní době otevřeme knihu Zjevení. Její text působí tajemně a někdy i strašidelně. Ve skutečnosti ale šlo autorovi knihy o povzbuzení svých posluchačů. Poslední kniha Nového zákona totiž vznikla v době, kdy byli křesťané pronásledováni a odmítáni ve společnosti pro svou víru. Janovo zjevení nás má ujistit o Boží spravedlnosti a milosrdenství a v neposlední řadě i o Jeho blízkosti. V sedmi pokračováních si přiblížíme, co nám sdělují ony listy církevním obcím, co se vlastně děje při otevírání zapečetěné knihy nebo vylévání nádob pohrom. Pořad **Útěcha skrze Zjevení** naladíte každý pátek ve 20.15 v cyklu Dotýkání světla.

* V r. 2016 byl v archivu věznice ve Valdicích nalezen básnický deník křesťansky orientovaného básníka **Jana Zahradníčka** (1905-1960). Tuto unikátní faksimilii se péčí editora Jana Wiendla rozhodla vydat Moravská zemská knihovna v Brně. Jedná se z velké většiny o varianty básní, které napsal Zahradníček ve vězení mezi roky 1956 - 1960 a které posléze uspořádal editor Bedřich Fučík do sbírky „Čtyři léta“. Nad přínosem publikace se zamýšlí redaktorka Hana Svanovská v Knihovničce v neděli 19. března v 13.20.

* V letošním roce si připomínáme **105 let od úmrtí** významné osobnosti - žilivského **opata Bohumila Víta Tajovského**, disidenta komunistického režimu. Narodil se 3. března 1912 v Klanečné u Havlíčkova Brodu. Královéhradecké studio Vojtěch připravilo k tomuto

výročí vzpomínkový pořad. Více v úterý 28. března v 20.15.

* Lidská přirozenost je sebestředná, jde nám o přežití - zachování příznivých životních podmínek a vlastní prospěch. Křesťanství nám ukazuje, že je třeba ze sebe i vyjít. Jak najít **rovnováhu mezi péčí o sebe a prospěšnosti vůči druhým** bude hledat Ivana Horáková ve spolupráci s psychologem Ondřejem Ptáčkem. V Kafemlýnku v úterý 4. dubna v 9.30.

* Poutě na Kalvárii mají už více než dvě stěletou tradici. Po druhé světové válce bylo hned v září 1945 pořádání poutí obnoveno. Ovšem po roce 1950 byly poutě zakázány, krátce byly obnoveny jen v letech 1968 až 1970. Veřejné poutě na **Slezskou Kalvárii** pak znovu začaly až po revoluci od roku 1990. Redaktor Antonín Žolnerčík si k mikrofonu pozval duchovního správce hradecké farnosti P. Mgr. Marcina Stanisława Kierase a kronikáře Martina Sosnu. Ve čtvrtek 6. dubna od 20.15. -sm-

Sekce pro hudbu českobudějovické diecéze
a Biskupství českobudějovické
vás srdečně zvou na

SETKÁNÍ VARHANÍKŮ, HUDEBNÍKŮ

českobudějovické diecéze

sobota 25. 3. 2017 od 9.00

katedrála sv. Mikuláše
v Českých Budějovicích

PROGRAM:

9:00 mše svatá

10:00 společné setkání

(přesun na Teologickou fakultu,
Kněžská 8, přízemí - sál č. 3)

Přednáška: P. Mgr. Mag. Christian
Martin Pšenička, O.Praem.

LITURGICKÁ HUDBA – VÝRAZ
ŽIVÉ A ŽITÉ VÍRY

Občerstvení zajištěno.

S ohledem na organizační přípravu
budeme rádi, pokud nám na e-mail
hudba@bcb.cz pošlete potvrzení
o vaší účasti.

Tamtéž lze zasílat i náměty, otázky
na setkání.

Za organizační výbor
Karel Ochozka, Štěpán Malík

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1

Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Ermes Ronchi - Klíčové otázky evangelia

Meditace pronesené při duchovních cvičeních pro papeže Františka a římskou kurii v r. 2016. Papež na závěr poděkoval za to, že „Ježíšova slova, o nichž jsme rozjímali, nám ukázala cestu, která vede k přilnutí k Bohu, abychom mu pomáhali vtělovat se do tohoto světa, do našich ulic a náměstí...“
Váz., 184 s., 249 Kč

Tonino Lasconi - Já se taky zpovídám. Příprava na slavnost slavení svátosti smíření

Autor v bohatě ilustrované knize nabízí text, který může doprovázet po celou dobu přípravy na první sv. zpověď. Vede dialog s dětmi, ptá se na jejich zkušenosti, nabízí jim své názory, vysvětluje úryvky z Písma sv. tak, aby dobře pochopily pravý význam svátosti smíření a připravovaly se na ni jako na důležité setkání s Ježíšem Kristem. Kniha přináší podněty i pro katechety a rodiče dětí.
Dotisk, brož., bar. ilustr., 94 s., 135 Kč

F. Fernández-Carvajal - Rozmluvy s Bohem (2a). Postní doba – velikonoční triduum

Jeden z dílů z edice, která nabízí možnost vstoupit do vztahu s Bohem, mluvit s ním o věcech každodenního života a učit se v Božím světle nacházet odpovědi pro svůj život po celý rok.
Dotisk, 391 s., 269 Kč

Hledím na tebe. Modlitba uctívání kříže

Kontemplace ukřížovaného Ježíše nám dává proniknout do tajemství naší spásy a zakusit lásku Boha, který tak miloval svět, „že dal svého jednorozeného Syna“. Přistupujeme ke kříži jako k velké ikoně, kterou chceme pozorovat, proniknout, uvažovat o ní a rozjímát nad každým jejím detailem. Kromě meditací k jednotlivým Ježíšovým ranám knižka obsahuje i další modlitby uctívání kříže.
Brož., 24 s., 28 Kč

Croissant Jo - Žena neboli kněžství srdce

Autorka adresuje knihu všem ženám bez rozdílu věku, vzdělání či životního stavu. Její slova jsou určena ženám, které touží objevit svou krásu a jedinečnost své ženské identity. Kniha je určena i mužům, aby jim poodhalila tajemství těch, které žijí po jejich boku.
E-kniha ve formátech PDF, ePub a Mobi, 190 s., 85 Kč

Isidora Pérez FSP (uspořádala) - Fatima

Drobná publikace k 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě. Obsahuje stručně základní data o zjeveních anděla a Panny Marie a je doplněna modlitbami, které s touto událostí i letošním jubileem souvisí.
Brož., 32 s., 35 Kč

4. diecézní ministrantský florbalový turnaj Tábor-Klokoty, 24.-25. února 2017

Foto: Michal Klečka,
Člověk a víra

Pomozme postavit kaple v Bangladéši

„Jestliže chcete opravdu pomoci lidem, povězte jim o Boží lásce.“

(Pauline Jarricot, zakladatelka Díla šíření víry)

Vzpomeňme během postní doby a Velikonoc na křesťany v Bangladéši a pomozme jim vybudovat kaple, které pro ně představují zásadní místo jejich života. Právě zde se totiž utváří a odehrává vše, co je pro ně důležité – jak vědomí křesťanské identity a jednoty, tak osobní hodnoty, tak společenské a soukromé události.

Bangladéš je chudá a přelidněná země na jihu Asie, kde se křesťanství hlásí míň než 1 % obyvatel. V diecézi Mymensingh žije 80 tisíc převážně velice chudých křesťanů, kteří se živí zemědělstvím, sezónními pracemi v lese nebo ve stavebnictví. Kaple je pro ně jediným místem, kde se mohou jako komunita setkávat. Ve vesnicích Sobokchona a Amritola bydlí 90 početných katolických rodin, které mají nejbližší farnost velmi daleko. Aby místní věřící mohli navštěvovat bohoslužby a zároveň nacházeli útočiště v případech nouze, podporuje Papežské misijní dílo šíření víry v těchto oblastech výstavbu dvou kaplí.

A právě na tento účel můžeme věnovat to, co našetří-

me během postní doby. Žádný dar není malý. **Chcete-li katolické věřící v Bangladéši podpořit, pošlete své postní dary do 31. 5. 2017 na účet 72540444/2700 a označte je VS 10.** Do zprávy pro příjemce uveďte: Bangladéš. Zájemcům vystavíme potvrzení pro daňové účely.

Téměř 90 % všech bangladéšských věřících tvoří muslimové a křesťanská menšina je tak ve velké míře obklopena modlitebnami muslimů. Avšak nejen z tohoto důvodu pro ně vlastní svatostánek hodně znamená. Kostel je pro obyvatele Bangladéše klíčovým místem zejména proto, že veškerý svůj život podřizují náboženství. Všechny jejich svátky, společenské i soukromé záležitosti se odehrávají v souladu s nařízeními víry. Proto je tolik důležité podporovat v těchto oblastech výstavbu křesťanských kostelů.

Za jakoukoliv pomoc Vám upřímně děkujeme!

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA

Na Kropáčce 30/1

500 03 Hradec Králové

Česká republika

tel. 604 838 882

e-mail: zc.oissim@dmp

web: www.missio.cz

missio.cz

